Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36491
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

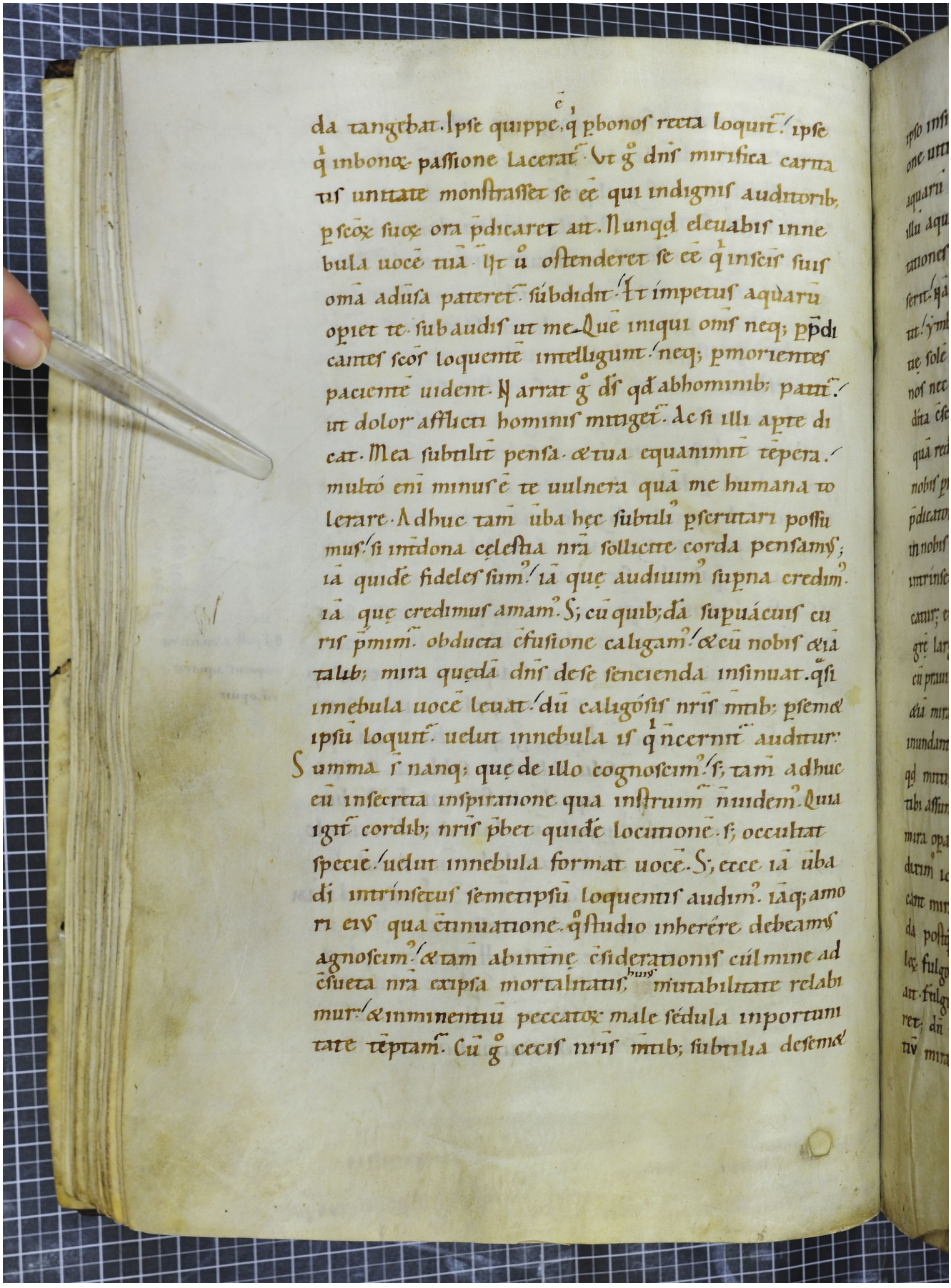

da tangebat. Ipse quippe, q̄ p bonos recta loquit̄. ipse
q̄ in bonoꝝ passione lacerat̄. Vt g̊ dn̄s mirifica carna
lis unitate monstrasset se ee qui indignis auditorib;
p sceꝝ suoꝝ ora p̄dicaret att. Nunqd eleuabis inne
bula uocē tuā. Ut ū ostenderet se ee q̄ inscīs suis
oīa aduīsa pateret̄. subdidit. Et impetus aquarū
opiet te. sub audis ut me. Que iniqui oīs neq; p p̄di
cantes scōs loquentē intelligunt. neq; p morientes
pacientē uident. Narrat g̊ dns qđ abhominib; patit̄.
ut dolor afflictū hominis mitigēt. Ac si illi apte di
cat. Mea subtilit̄ pensa. et tua equanimit̄ tepera.
multo enī minus ē te uulnera quā me humana to
lerare. Adhuc tam ūba hec subtili pscrutari possu
mus. si indona celestia nra sollicite corda pensamus;
ia quidē fideles sum̄. ia que audiuim̄ supna credim̄.
ia que credimus amam̄. S; cū quib; dā supuacuis cu
ris p̄mim̄. obducta cfusione caligam̄. et cū nobis etia
talib; mira quedā dns dese sencienda insinuat. qsi
innebula uocē leuat. dū caligosis nris mtib; psema
ipsū loquit̄. uelut innebula is q̄ ncernit̄ auditur.
Summa s̄ nanq; que de illo cognoscim̄. s; tam adhuc
eū insecreta inspiratione qua instruim̄ nuidem̄. Quia
igit̄ cordib; nris p̄bet quidē locutionē. s; occultat
speciē. udit innebula formā uocē. S; ecce ia ūba
di intrinsecus semetipsū loquentis audim̄. iaq; amo
ri eius qua cunuatione. q̄ studio inherēre debeamus
agnoscim̄. et tam abintīne cōsiderationis culmine ad
cōsueta nra exipsa mortalitatis huius mutabilitate relabi
mur. et inminentiū peccatoꝝ male sedula inportuni
tate tēptam̄. Cū g̊ cecis nris mtib; subtilia desema